

N:o 72.

Af Herr Liss Olof Larsson: Om skrifvelse till Kongl. Maj:t med anhängan om förändring i folkskolelärares tjänsteårsberäkning för erhållande af pension.

Att icke de göromål, hvilka åligga folkskolelärarebefattningen äro så tränga och ansträngande, som nästan hvilken annan tjänstebefattning som helst, torde näppeligen kunna förnekas, och likväl sakna dessa lärare en förmån, hvaraf de aldri fleste tjänstemän och öfrige lärare äro i besittning — jag menar förmånen af att för erhållande af pension få tillgodoräkna sig såsom tjänsteår den tid de tjänstgjort såsom extra ordinarie eller extra lärare; ty uti det den 30 November 1866 utfärdade reglemente för folkskolelärares pensionering stadgas i § 17, bland annat: »såsom tjänsteår räknas icke blott den tid, under hvilken läraren såsom ordinarie bestridt folkskolelärare-beställning, utan äfven den tid utöfver fem år, som han, efter att hafva blifvit i behörig folkskolelärare-examen godkänd, varit såsom extra lärare vid folkskola anstald». Här af följer att den lärare, som af en eller annan orsak icke lyckats erhålla ordinarie befattning sedan han undergått behörig examen, men som lika tråget, lika pligttroget som den ordinarie läraren skött den mödosamma lärarebefattningen i folkskola, måste i fem år fortsätta dermed, innan hans arbete erhåller det erkännande, som genast kommer den till del, hvilken varit nog lycklig att genast efter det han aflagt sin examen erhålla ordinarie tjänst.

Ett sådant förhållande kan, enligt min tanke, hvarken ur rättens eller billighetens synpunkt försvaras, och bör därför rättas.

Att den extra läraren, äfven om med sådan befattning förenas förmånen af tjänsteårsberäkning, icke underlåter att söka ordinarie lärareplats, så snart tillfälle erbjudes, ligger i sakens natur. Då det icke är

läraren, utan församlingarna, som till pensionsinrättningen erlægga den stadgade pensionsavgiften, och då den församling, hvilken för sin folkskola har extra lärare, lika litet bör befrias från denna pensionsavgift, som den hvilken har ordinarie lärare, så lærer icke heller i denna omständighet något hinder kunna möta för min vördsamma framställning derom,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t underdånigst anhålla om den förändring i reglementet för folkskolelärares pensionsinrättning, att extra lärare, hvilken blifvit i behörig folkskolelärare-examen godkänd, måtte tillerkännas rättighet att ifrån den tid han vid folkskola vunnit anställning beräkna tjensteår för pensions erhållande.

Skulle Riksdagen hysa betänklighet vid att på en gång tillerkänna folkskolelärare denna förmån, så får jag alternativt föreslå:

att skrifvelse må till Kongl. Maj:ts aflåtas, med underdånig anhållan, det den tid af fem år, som enligt berörda § icke får såsom tjensteår beräknas, må åtminstone nedsättas till två år.

Stockholm den 27 Januari 1876.

Liss Ol. Larsson.
